

Θέμα 6ο: Σάββατο 20 /Κυριακή 21 Νοεμβρίου 2021

Η ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σήμερα/αύριο γιορτάζουμε τα Εισόδια της Θεοτόκου (21 Νοεμβρίου). Η Παναγία, μικρό κοριτσάκι, αφιερώνεται στον Θεό. Όλοι γνωρίζουμε πόσο η Εκκλησία μας τιμά την Παναγία, περισσότερο από όλους τους αγίους και τα αγγελικά τάγματα. Γιατί; (...)

Για την εξαιρετική καθαρότητα και αρετή της. Η μεγάλη όμως τιμή που της αποδίδουμε δεν εξηγείται μόνο από αυτό, αλλά κυρίως από την εξαιρετική δωρεά – λόγω ακριβώς αυτής της καθαρότητας – να γίνει Μητέρα του Θεού κατά την ανθρώπινη φύση Του. Έχει λοιπόν ένα μοναδικό αξίωμα: τη Θεομητορία. Έχει μία εξέχουσα θέση στο μυστήριο της θείας ενανθρωπήσεως. Με την υπακοή της συνέβαλε στη σωτηρία του ανθρώπινου γένους, που ενήργησε ο δι' αυτής ενανθρωπήσας Υιός του Θεού.

Αποτελεί λοιπόν η εορτή των Εισοδίων μία ωραία ευκαιρία να μάθουμε τη ζωή της, αλλά και να συνειδητοποιήσουμε πόσο κοντά μας είναι, πόσο μπορεί να μας βοηθήσει στον αγώνα και τη ζωή μας.

ΔΙΗΓΗΣΗ: Ο ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Οι γονείς της Παναγίας λέγονταν Ιωακείμ και Άννα. Ήταν άνθρωποι πολύ μεγάλης αρετής και ευσεβείας. Είχαν όμως ένα μεγάλο πόνο: δεν είχαν παιδιά. Γι' αυτό και παρακαλούσαν θερμά τον Κύριο να τους δώσει παιδί. Η δικαία Άννα μάλιστα έταξε στον Θεό ότι, αν της έδινε παιδί, θα το αφιέρωνε σ' Εκείνον. Οι πολλές προσευχές τους εισακούστηκαν και έτσι απέκτησαν τη Μαρία. Σε ηλικία τριών ετών την οδήγησαν στον Ναό του Σολομώντος για να εκπληρώσουν το τάμα τους· την παρέδωσαν στους ιερείς του Ναού για να την αναθρέψουν «έν παιδεία καί νουθεσία Κυρίου» (Αυτό ακριβώς εορτάζουμε στα Εισόδια της Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου).

Η μικρή Μαρία συμμετέχει με όλη της την καρδιά στη λατρεία του Θεού και επιδίδεται με ζήλο σε ζωή προσευχής, μελέτης της Παλαιάς Διαθήκης και ακριβούς τήρησης των θείων εντολών. Έτσι ετοιμαζόταν – χωρίς βέβαια να το γνωρίζει η ίδια – για τη μεγάλη αποστολή της. Όταν έφθασε σε ηλικία περίπου 15 ετών, οι ιερείς με υπόδειξη του ουρανού την αρραβώνιασαν με τον Ιωσήφ, άνδρα πολύ ευσεβή, όχι για να γίνει σύζυγός της αλλά προστάτης της, και τον ακολουθεί στην πόλη που έμενε στη Ναζαρέτ.

Εκεί, ύστερα από λίγο καιρό συνέβη ο Ευαγγελισμός της. Ο αρχάγγελος Γαβριήλ της ανήγγειλε ότι ο Θεός την εξέλεξε για τη μοναδική αρετή της να γίνει μητέρα του Θεού, να ενανθρωπήσει δι' αυτής ο Υιός του Θεού για να σώσει τον κόσμο από την αμαρτία και τον θάνατο. Εκείνη υποτάσσεται με τέλεια υπακοή στη βουλή του Θεού: «Ίδού ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου» (Λουκ. α' 38). Όταν πλησίαζε ο καιρός να γεννήσει, ταξίδεψε με τον δίκαιο Ιωσήφ στη Βηθλεέμ, απ' την οποία κατάγονταν, για την απογραφή των Ρωμαίων. Εκεί εξαιτίας της ασπλαχνίας των Βηθλεεμιτών γέννησε τον Θεό σε ένα βρώμικο σταύλο και Τον τοποθέτησε σε μία φάτνη. Την ίδια νύχτα Τον προσκύνησαν κάποιοι ποιμένες, που διηγήθηκαν και τις θαυμαστές εμπειρίες τους. Η Θεοτόκος «πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς» (Λουκ. β' 19). Φύλαγε στη μνήμη και την καρδιά της και συνέκρινε όλα τα σχετικά με το θείο βρέφος.

Την όγδοη ημέρα από τη γέννηση του Κυρίου πήγαν στον Ναό για να περιτμηθεί, όπως και κάθε αγόρι ισραηλιτόπουλο, γνήσιος απόγονος του Αβραάμ (Περιτομή του Κυρίου, 1 Ιανουαρίου). Στις 40 ημέρες ξαναπήγαν για να προσφέρουν θυσία για τον καθαρισμό της μητέρας και την αφιέρωσή Του ως πρωτοτόκου. Τότε ο δίκαιος Συμεών θα πάρει με χαρά στην αγκαλιά του τον Ιησού (Υπαπαντή του Κυρίου, 2 Φεβρουαρίου), αλλά και θα πει στη Θεοτόκο τη φοβερή προφητεία: «Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία» (Λουκ. β' 35). Την ψυχή σου θα διαπεράσει σπαθί, δηλαδή μια μεγάλη θλίψη (όταν θα Τον έβλεπε πάνω στο σταυρό). Η Παναγία ποτέ δεν ξέχασε αυτά τα λόγια· τα είχε πάντα μπροστά της και ετοιμαζόταν.

Αργότερα προσκυνούν το Βρέφος οι Μάγοι, και η αγία οικογένεια δοκιμάζει την προσφυγιά στην Αίγυπτο για ν' αποφύγει τη μανία του Ηρώδη. Μετά τον θάνατό του εγκαθίστανται στη Ναζαρέτ. Εκεί μεγάλωσε ο Κύριος με απόλυτη υπακοή στη μητέρα και τον προστάτη Του. Πότε δεν τους στενοχώρησε εκτός από τότε που, όταν ήταν 12 ετών, κατέβηκαν στην Ιερουσαλήμ για το Πάσχα και παρέμεινε στο Ναό. Τότε με μεγάλη αγωνία Τον αναζήτησαν οι γονείς Του, αλλά Εκείνος τους απάντησε ότι έπρεπε να είμαι στο σπίτι του Πατέρα μου (Λουκ. β' 41-52).

Ο Ιησούς είναι ήδη 30 ετών και αρχίζει τη δημόσια δράση Του. Σε ένα γάμο στην Κανά της Γαλιλαίας θα κάνει το πρώτο Του θαύμα, πρόωρα, χάρη στη παρέμβαση της μητέρας Του. Κατά τις περιόδους και τα κηρύγματά Του Τον ακολουθεί διακριτικά και χαίρεται με τη φανέρωση της μεσσιακής Του ιδιότητας, λυπάται όμως με την απιστία, την πείσμονα αντιλογία των Ιουδαίων και τον φθόνο και την επιβουλή των Φαρισαίων· με αποκορύφωμα στο Γολγοθά, όπου δοκιμάζει τη ρομφαία του Συμεών. Στέκεται κοντά στον σταυρό του Υιού της και ζει το Πάθος Του όσο κανείς άλλος. Τότε ο Κύριος ανέθεσε την προστασία της στον ευαγγελιστή Ιωάννη. Πήρε μέρος στην Αποκαθήλωση και την Ταφή και μαζί με άλλες μυροφόρες επισκέφθηκε τον τάφο Του. Χάρηκε περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον με την Ανάσταση του Υιού της. Στην πρώτη Εκκλησία ετιμάτο από όλους τους πιστούς ως η μητέρα του Θεού.

Έπειτα από χρόνια άγγελος την πληροφόρησε ότι πλησιάζει ο καιρός της εκδημίας της. Τότε εκείνη γεμάτη χαρά φωταγώγησε το σπίτι της και κάλεσε συγγενείς και γείτονες. Με θεία νεύση σύννεφα έφεραν στην Ιερουσαλήμ τους αγίους αποστόλους (πλην του αποστόλου Θωμά) για να παραστούν στην κηδεία της. Τους ευλόγησε και παρέδωσε ειρηνική την ψυχή της στον Υιό της, που είχε έλθει με πλήθος αγγέλων να την παραλάβει. Με πομπή οδήγησαν το σώμα της στη Γεθσημανή για να ταφεί. Κάποιοι όμως από τους άπιστους Ιουδαίους όρμησε να αναποδογυρίσει το νεκροκρέβατο, αλλά του κόπηκαν τα χέρια. Μετανοημένος ζήτησε το έλεος του Θεού και θεραπεύτηκε. Τρεις ημέρες μετά την ταφή κατέφθασε και ο απόστολος Θωμάς. Ανοίχθηκε ο τάφος, για να προσκυνήσει το ιερό της λείψανο. Το σώμα της όμως δεν ήταν μέσα. Είχε μεταστεί στους ουρανούς. Είχαν απομείνει μόνο η εσθήτα και η ζώνη της, τα οποία όλοι ασπάστηκαν και γέμισαν με άφατη ευωδία και χάρη. Ασφαλίστηκε ο τάφος και διαδόθηκε το θαύμα.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Αυτή είναι, πολύ σύντομα, η ζωή της Παναγίας. Θα χρειαζόταν να αφιερώσουμε πολλές συγκεντρώσεις για να αναλύσουμε το κάθε γεγονός της ζωής της και να αντιληφθούμε τον πλούτο των αρετών της που φανερώνονται μέσα από αυτά. Σήμερα ας προσπαθήσουμε μόνο να καταλάβουμε ποια είναι η παρουσία της στη ζωή μας.

1. Πώς η Θεοτόκος είναι παρούσα στη ζωή μας; (...)

Είναι παρούσα στη ζωή του καθενός μας και στην ιστορία του κόσμου, με τις πρεσβείες της που σκεπάζουν όλο τον κόσμο και τα αναρίθμητα θαύματα που μαρτυρούν το στοργικό της

ενδιαφέρον για την σωτηρία όλων των ανθρώπων. Ωστόσο, αν κανείς ζει μακριά από τον Θεό, δεν απολαμβάνει τη δραστική προστασία της. Όπως μια μητέρα που θέλει να ευεργετεί με κάθε τρόπο τα παιδιά της, αλλά εκείνα την κρατούν σε απόσταση.

2. Πώς όμως θα την νιώθουμε πιο κοντά μας; Πώς θα απολαμβάνουμε όσο πιο πλούσια τη χάρη των πρεσβειών της; (...)

α. Με το να έχουμε **επικοινωνία** μαζί της, να της μιλάμε. Να εκκλησιαζόμαστε κατά τις θεομητορικές εορτές και στις ακολουθίες προς τιμήν της: Παρακλήσεις, Χαιρετισμούς. Αλλά και στην ατομική μας προσευχή να συνηθίζουμε να της μιλάμε. Να της λέμε τα προβλήματά μας, τις θλίψεις, τους πόθους μας. Να ζητάμε τη βοήθειά της. Είναι μητέρα μας, μητέρα όλων των χριστιανών, και έτσι να την νιώθουμε. Εάν την τιμούμε και την ικετεύουμε, θα απολαμβάνουμε πλούσιες τις δωρές της.

β. Να την έχουμε **πρότυπό μας** στον αγώνα της αρετής. Τέλειο πρότυπό μας, ύψιστο και μοναδικό, είναι ο Κύριός μας. Αλλά και οι άγιοι είναι, ως μιμητές Του· εξαιρέτως η πανάσπιλος Μαρία. Η Παναγία είναι βέβαια θησαυροφυλάκιο αρετών, ας σταθούμε όμως σε τέσσερις αρετές της:

- *την ταπείνωσή της.* Η Παναγία ήταν η πιο ταπεινή από όλους τους ανθρώπους. Γι' αυτό και ο Θεός την ύψωσε πάνω από όλους. Στην ωδή της αυτό ακριβώς λέει με διάφορα λόγια: ότι ο Θεός ευλογεί τους ταπεινούς, ενώ εγκαταλείπει και καταισχύνει τους υπερηφάνους. Σε όποιον άνθρωπο δεν υπάρχει ιδέα για τον εαυτό του, λέει ο όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης – όπως στην Παναγία – σ' αυτόν δεν υπάρχουν και πτώσεις. Η ταπείνωσή της ήταν η αιτία της καθαρότητάς της.

- *την αγάπη της προς τον Θεό.* Αγάπησε τον Θεό με όλη την ύπαρξή της. Αυτή ήταν η χαρά της, αυτή ήταν η συνεχής ασχολία της: να προσεύχεται και να μελετά τον λόγο του Θεού, από τα παιδικά της χρόνια. Κι όταν έκανε άλλες δουλειές, και τότε δεν έφευγε ο νους της από Εκείνον. Και πάντα είχε μπροστά της τις άγιες εντολές, ποιο είναι το ευάρεστο ενώπιόν Του και αυτό έπραττε. Ας μάθουμε λοιπόν κι εμείς να ασχολούμαστε με τον Θεό, να αναζητούμε την επικοινωνία μαζί Του. Μόνο κερδισμένοι θα βρούμε.

- *την καθαρότητά της.* Η Παναγία, όπως είδαμε, είχε πεντακάθαρη καρδιά. Καμιά αμαρτωλή σκέψη, καμιά κακή διάθεση, καμιά σκοτεινή επιθυμία δεν είχαν θέση στον νου και στην ψυχή της. Γι' αυτό και ονομάζεται «καθαρωτέρα λαμπηδόνων ήλιακῶν». Είναι πιο λαμπρή, πιο καθαρή κι απ' τις ακτίνες του ήλιου. Ας αγωνιζόμαστε κι εμείς να διατηρούμε καθαρή την καρδιά μας. Ακόμη κι αν ζούμε σε περιβάλλον μας όπου κυριαρχεί το κακό κι η αμαρτία, ακόμη κι αν το ρεύμα του κακού είναι ισχυρό γύρω μας και μας περικυκλώνουν οι προκλήσεις και η αμαρτία, ας θυμόμαστε την Αγνή Παρθένο Μαρία και ας αγωνιζόμαστε να την μιμηθούμε. Στον αγώνα αυτό για την αγνότητα πολύ θα μας βοηθήσει το ταπεινό φρόνημα, που είπαμε, αλλά και η προσευχή και η μελέτη της Αγίας Γραφής. Όταν γεμίζει ο νους μας από τα θεία νοήματα τότε αγιάζεται και φεύγουν οι αισχροί λογισμοί και οι κακές επιθυμίες.

- *την πίστη και υπομονή της στις θλίψεις.* Η Παναγία, όπως είδαμε, πέρασε μεγάλες θλίψεις στη ζωή της. Τα υπέμεινε όλα αγόγγυστα και καρτερικά, με ακλόνητη ελπίδα στον Θεό. Ας υπομένουμε λοιπόν κι εμείς κατά το μοναδικό παράδειγμά της, ό,τι επιτρέπει ο Θεός στη ζωή μας. Και αν σηκώνουμε το σταυρό μας με υπομονή, θα ζούμε και τη χαρά της Ανάστασης.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Παιδιά, στην πνευματική μας ζωή οικονομήσε ο Θεός να μας δώσει μοναδικό συμπαραστάτη τη Βασίλισσα των αγγέλων. Ας συνηθίζουμε να την σκεπτόμαστε, να βλέπουμε το πανάγιο παράδειγμά της. Ας μάθουμε να επικοινωνούμε μαζί της, να την τιμούμε, να την μεγαλύνουμε, αλλά και να ζητούμε τη βοήθειά της. Και τότε πόσο πιο ελαφρύς και καρποφόρος θα γίνει ο αγώνας μας!